

فصل پنجم

پرورش مرغ

هدفهای رفتاری: پس از پایان این فصل از فراگیر انتظار می‌رود که :

- ۱- روش‌های پرورش مرغ را بیان کند.
- ۲- انواع طبقه‌بندی مرغ را نام ببرد.
- ۳- مشخصات ظاهری مرغهای تخمگذار را شرح دهد.
- ۴- مشخصات ظاهری مرغهای گوشتی را شرح دهد.
- ۵- چند نژاد گوشتی و تخمگذار را نام ببرد.
- ۶- شرایط تخم مرغ جوجه‌کشی را بیان کند.
- ۷- شرایط سالن جوجه‌کشی را بیان کند.
- ۸- فاکتورهای مهم در جوجه‌کشی را نام ببرد.
- ۹- معایب جوجه‌کشی طبیعی و محاسن جوجه‌کشی مصنوعی را بیان کند.

پرورش مرغ گوشتی و تخمگذار

امروزه بشر دریافته است که پرورش مرغان گوشتی و تخمگذار از بهترین راه‌های دست‌یابی به پروتئین حیوانی (گوشت و تخم مرغ) می‌باشد، چه با رعایت اصول فنی پرورش مرغ، پروتئین با قیمت ارزان، کیفیت بالا و در زمان کوتاه تولید می‌گردد.

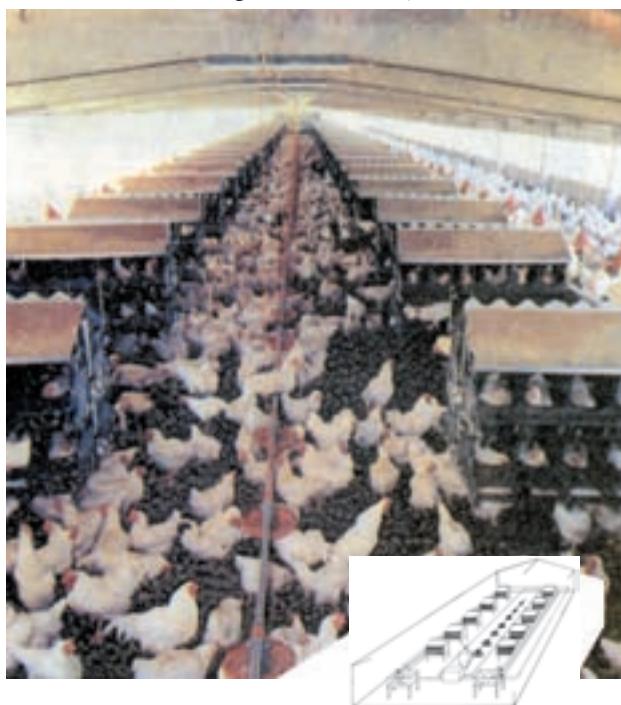
در صنعت پرورش طیور از نظر تولید گوشت، پرورش نیمچه‌های گوشتی و مرغان گوشتی مطرح می‌باشد، سن کافی برای نیمچه‌های گوشتی ۶-۴ هفتگی می‌باشد که با وزن ۱۲۰۰ - ۸۰۰ گرم روانه بازار مصرف می‌گردد، مرغان گوشتی معمولاً در هشت هفتگی به بازار عرضه می‌گردد.

از دید مصرف طیور گوشتی به صورت جوجه‌های معمولی، نیمچه (جوجه‌کباب) و مرغان تخمگذار که عمر مفید آنها به پایان رسیده باشد در بازار مصرف یافت می‌شوند و اساس قیمت‌گذاری را کیفیت گوشت آنها تعیین می‌کند.

در پرورش طیور تخمگذار دو دوره پرورشی دیده می‌شود، دوره اول به نام پرورش پولت (Pullet) که در این دوره جوجه‌های یکروزه را تا حدود سه ماهگی روی بستر معمولی و یا کف توری نگهداری می‌کنند و واکسیناسیون و اکسنهاز ضروری منطقه در این دوره انجام می‌گیرد، پس از اتمام این دوره پرورش مرغان تخمگذار شروع می‌شود که از سه‌ماهگی تا آخر دوره تخمگذاری ادامه دارد، مرغان تخمگذار روی بستر معمولی با لانه‌های تخمگذاری و یا با سیستم پرورش در قفس نگهداری می‌گردند.

شکل ۱-۵ پرورش جوجه‌گوشتی در روی بستر

شکل ۲-۵ سیستم پرورش مرغان تخمگذار در روی بستر با لانه‌های تخمگذاری

شکل ۳-۵ پرورش طیور در قفس

مسائل عمدی و اصلی در پرورش مرغان (گوشتی – تخمگذار) کدامند؟

۱- جایگاه

در مرغداری صنعتی برای بهره‌برداری بهتر و بالا بردن تولید تهیه جایگاه مناسب ضرورت دارد. غالباً بیشترین هزینه تأسیس مرغداری در ارتباط با تهیه زمین و ایجاد ساختمانهای پرورشی می‌باشد، اصولاً شرایط محیطی یعنی توجه به شرایط محل احداث جایگاه (باد، باران، گرما، سرما و ...) را در ساخت جایگاه مناسب باید مورد نظر داشت. در غیر این صورت حداقل آسیب واردہ اتلاف انرژی جیره غذایی طیور برای سازگاری با محیط پرورش می‌باشد، انتخاب محل جایگاه و نوع ساختمان و تجهیزات جایگاه از جمله شرایط اصلی یک جایگاه مناسب می‌باشند.

گرچه ساختمانهای مرغداری براساس سلیقه و ابتکارات مرغداران متفاوت است ولی در کل باید توجه داشت که این ساختمانها دائمی هستند یا موقتی.

ساختمانهای موقتی در شرایط روستایی بیشتر متداول بوده و اکثرًا به صورت سیستم باز هستند که در جلوی آنها محوطه‌ای حیاط مانند وجود دارد. ظرفیت این سالنهای کم و فراهم آوردن شرایط بهداشتی و کنترل حشرات تا حدودی مشکل است، در ساخت این نوع سالنهای از چوب یا حلبی استفاده می‌گردد، در ساختمانهای دائمی هزینه ساخت زیاد بوده و با توجه به نوع بهره‌دهی (گوشتی، تخمگذار) و نوع سیستم پرورشی (معمولی، نیمه‌اتوماتیک، اتوماتیک) و با در نظر گرفتن نوع بستر (معمولی، توری یا نرده‌ای) بنا می‌گردد. رعایت فاصله مرغداری از شهر و فاصله بین دو مرغداری و بین آشیانه‌ها و سالنهای پرورشی هر آشیانه ضروری است به طرقی که هم رعایت اصول بهداشت و جلوگیری از شیوع بیماریهای همه گیر امکان‌پذیر باشد و هم محصولات تولیدی مرغداری را بدون تحمل ضایعات به محل فروش انتقال داد.

۲- خصوصیات نژادی

در انتخاب نژاد مرغدار باید دقت کافی را مبذول دارد تا در طول پرورش با مشکلات کمتر و در پایان دوره نیز راندمان مناسبی را به دست آورد. مرغدار باید با در نظر گرفتن نوع تولید (گوشت، تخم مرغ و ...). نژاد مناسب را انتخاب، خردباری و پرورش دهد.

در انتخاب نژاد گوشتی باید به خصوصیاتی نظیر سرعت رشد، سرعت پردرآوری، مقاومت نسبت به بیماریها، فرم بدن، کم چربی بدن لشه، رنگ پوست و سهولت پرکنی توجه شود، و در انتخاب نژاد تخمگذار باید صفاتی مانند میزان تخمگذاری در دوره، وزن تخم مرغ تولیدی، مقاومت

شکل ۴-۵ از تصویر چه مطالی را می‌توانید درک کنید، به تفاوت فرم و قالب بدن مرغ‌گوشتی با تخمگذار بنگرید.

نسبت به بیماریها، فرم بدن، تلفات کم و توقف در تخمگذاری (تولک رفتن ...) مدنظر قرار گیرد.

۳- تغذیه

واژه غذا بیانگر مواد خوراکی است که پس از مصرف قابل هضم و جذب بوده و احتیاجات موجود زنده را (از نظر انرژی، پروتئین، املاح، ویتامینها) تأمین نماید. چون هریک از موادغذایی به تنها یابی نمی‌توانند تمام احتیاجات مورد بحث را مرتفع سازند لذا غذای روزانه مجموعه‌ای از ترکیب مواد غذایی است که آن را جیره غذایی می‌نامند، در تهیه جیره غذایی از نظر درشت و ریز بودن و کیفیت ترکیبات آن سن طیور و نوع بهره‌دهی (تخمگذار - گوشتی) دخالت مستقیم دارند.

۴— بهداشت و بیماریها

رعايت اصول بهداشتی در طول دوره پرورش و انجام منظم برنامه واکسیناسيون با توجه به سن و نوع بهره‌دهی امری ضروري در پيشگيري از شيوع بيماريها می‌باشد، سهيل انگاری در اين مورد، تلفات، کندی رشد و کاهش تولید را به دنبال خواهد داشت که در مرغداری از نظر اقتصادی غيرقابل جبران می‌باشد.

۵— مدیریت

مدیریت در واحدهای مرغداری عبارت است از کنترل و نظارت صحیح و اعمال روشهای علمی و مطلوب بر تمام فاکتورهای پرورش است که منتج به بهره‌وری بیشتری در امر تولید می‌گردد.

طبقه‌بندی مرغ از نظر (تولید، منطقه‌ای)

اصولاً شرایط آب و هوایی و عوامل محیطی دیگر در تعیین خصوصیات فیزیکی و نوع بهره‌دهی یک نژاد تأثیر دارد. به عنوان مثال اکثر نژادهای مرغ منطقه آمریکایی گوشتی یا دو بهره و در منطقه مدیترانه‌ای تخمگذار می‌باشند از نظر منطقه جغرافیایی نژاد مرغان را به دسته مرغان مدیترانه‌ای مانند (لگهورن، آنکونا)، آمریکایی مانند (پلیموت روک، ویندوت، نیوهمسایر) و انگلیسی مانند (ساسکس، اورپینگتون) تقسیم‌بندی می‌شوند و از نظر تولید مرغان را به نژادهای تیپ گوشتی، تیپ تخمگذار و تیپ دو بهره (تخمگذار - گوشتی) طبقه‌بندی می‌نمایند.

در تیپهای گوشتی سرعت رشد زیاد و از نظر فرم بدن درشت اندام بوده و دارای بدن پهن، عمیق، کشیده و طول و عرض و عمق سینه زیاد می‌باشد. در تیپهای تخمگذار جنه کوچک و پاها بدون پر و دارای چشممان شفاف بوده و تحرك بیشتری نسبت به تیپهای دیگر دارند.

مرغان دو بهره دارای سرعت رشد و اندام متوسط می‌باشند، در ایران نژاد لاری از نظر گوشت و نژاد مرندی از نظر تولید تخم مرغ شناخته شده می‌باشند.

لگهورن سیاه

آنکونا

ساسکس

شكل ۵-۵

لگهورن سفید

پلیموت روک نخودی

ویندوت سفید

اورپینگتون سیاه

براهمای نقره‌ای

استرالوب

شکل ۶—۵ تیپ نژادهای خارجی

با چه فاکتورهایی می‌توان نژاده را از همیگر متمايز ساخت: در این مورد می‌توان گفت نوع، فرم و قالب بدن، تفاوت در شکل تاج، رنگ پر، شکل و اندازه ریش از جمله فاکتورهای هستند که به وسیله آنها می‌توانید تفاوت‌های ظاهری بین نژادهای مختلف را دریابید. برای فهم این مطلب مجدداً به تصاویر نژادهای مرغان نگاه کنید و اگر می‌توانید با استفاده از تصاویر نژادهای گوشتی، تخمگذار و دو بهره را مشخص کنید. به عنوان مثال لگهورن تخمگذار، براهما گوشتی، پلیموت روک دو بهره می‌باشند.

شکل ۷—۵ دو نمونه از مرغان
دو بهره بومی روستایی ایران

اصول جوجه‌کشی

در عالم هستی برای تداوم و ازدیاد نسل در موجودات زنده غرایی با کیفیتهای مختلف وجود دارد و در مرغ برای انجام این منظور غریزه کرچی (Broodings) وجود دارد به حکم این غریزه مرغ روی تخمر مرغ می‌خوابد و یک سری اعمال روی تخمر مرغ انجام داده و نهایتاً پس از طی مدت زمانی مشخص (به طور طبیعی ۲۱ روز) از تخمر مرغ نطفه‌دار جوجه متولد می‌گردد.

در هنگام کرچی یک سری حالات در مرغ رخ می‌دهد از جمله منزوی شده و صدای مخصوص درمی‌آورد، تخمگذاریش متوقف می‌گردد و علاقه شدیدی به خوابیدن روی تخمر مرغ از خود نشان می‌دهد، و وضعیت خاصی در پرهای بدنش بوجود می‌آید که به نظر می‌رسد یک مقدار هوا بین پرهایش محبوس شده است، و باعث افزایش تبادلات حرارتی با محیط می‌گردد (در این مورد لازم است بدانیم که درجه حرارت بدن مرغ کرچ حدود یک درجه نسبت به حالت غیرکرچی کمتر است).

برای این که از تخمر مرغ نطفه‌دار پس از طی مدت زمانی جوجه به دنیا بیاید، مرغ کرچ اعمالی را به طور غریزی بر روی آن انجام می‌دهد یعنی با حرارت بدن خود حرارت لازم برای رشد نطفه و جنین داخل تخمر مرغ را فراهم و با رطوبت بدن خود مانع از تبخیر مایعات داخل تخمر مرغ می‌گردد و همچنین مرغ کرچ هر چند ساعت یکبار تخمر مرغها را این طرف و آن طرف می‌چرخاند که این عمل مانع از حرکت جنین به طرف سطح و جلوگیری از توقف رشد آن خواهد شد. زمانی که بجای خوردن دانه و آب از روی تخمر مرغها بلند می‌شود عمل تهويه جهت رشد جنین صورت می‌گیرد.

شکل ۸ – ۵ تخمر مرغ نطفه‌داری که جنین درون آن درحال رشد می‌باشد.

اعمالی را که مرغ به طور طبیعی و غریزی در ارتباط با تخم مرغ نطفه دار انجام می دهد و منجر به تولید مثل یعنی تولید جوجه می گردد جوجه کشی طبیعی می نامند.

چنانچه همین اعمال (جهه کشی طبیعی) به وسیله دستگاهی (ماشین) انجام گیرد آن را جوجه کشی مصنوعی می نامند.

به نظر شما ماشین جوجه کشی دارای چه قسمتهایی می باشد؟

به تصاویر ماشینهای جوجه کشی نفیتی به ظرفیتهای ۱۰۰ و ۲۰۰ عددی بنگرید، اجزای هر یک را شناسایی کنید.

شكل ۹-۵

جوچه کشی مصنوعی احتیاج به مرغ کرچ ندارد و در هر فصل از سال می‌توان عملیات جوچه کشی را انجام داد و در هر نوبت جوچه کشی با در نظر گرفتن ظرفیت دستگاه از تعداد بیشتری تخمر غ نسبت به جوچه کشی طبیعی استفاده می‌گردد، ضمناً کنترل بیماریها، کنترل فاکتورهای حرارت، رطوبت و عمل چرخش تخمر غها با دقت بیشتری صورت می‌گیرد، موارد ذکر شده از مزایا و برتریهای جوچه کشی مصنوعی می‌باشد ولی به این نکته نیز باید توجه داشت که در این نوع جوچه کشی آلدگی یک تخمر مرغ به راحتی سبب آلدگی همه تخمر غهای موجود در ماشین می‌گردد. چرا؟

شكل ۱۰-۵ جوچه های حاصل از جوچه کشی مصنوعی (جوچه یکروزه)